

[Birgith Mogensen]

er i stand til at give os alle gode spareråd, og jeg mener, at befolkningen har krav på at få flere detaljerede spareideer. Jeg er sikker på, at 80-90 pct. vil efterkomme spareanvisninger, bl. a. fordi den enkelte familie er klar over, at det, man sparer, er skattefrit.

CD er ikke tilhænger af restriktioner, men der er ingen regel uden undtagelse. Dermed mener vi, at såfremt spareforanstaltninger ad frivillig vej ikke virker hensigtsmæssigt nok, så må vi måske gennemføre et kortvarigt energispareprogram ad lovmæssig vej.

CD synes også, at Danmark bør gøre en større indsats med hensyn til opnåelse af faste kul- og olieleverancer i de næste 5-10 år. Vi skal sprede vore ordrer over flere lande. F. eks. vil en krig i Mellemøsten virke katastrofalt på olieforsyningen, hvis vi har disponeret 70 pct. af vort olieforbrug fra den del af verden. At nævnte olie- og kulindkøbskontrakter bør indeholde nogle 5-10-årige pristariffer, betragter jeg som en selvfølge. Jeg ved ikke, hvor langt vi kan nå med hensyn til leverance- og prissikkerhed på den måde, men det må være et forsøg værd. Under alle omstændigheder skal vi f. eks. undgå at blive forsyningsmæssigt afhængige af det såkaldte spotmarked eller andre af de sortbørsmarkeder, som altid opstår, når der er tale om mangel på det ene eller det andet produkt.

CD tror, at tiden fra nu af og indtil 1986-87 energiforsyningsmæssigt bliver sværere at komme igennem end tiden efter 1987. Vi støtter for det første vor antagelse på, at vi er kommet for sent i gang med udnyttelse og benyttelse af det, jeg vil kalde egne energiresourcer, nemlig olie- og naturgasforekomsterne i den danske del af Nordsøen. Vi har for det andet indtil for nylig interesseret os alt for lidt for de såkaldte alternative energiformer - jeg tænker på solvarme, vindenergi, jordvarme og bølgeenergi m. v. Men det er der dog rådet bod på. Store beløb er afsat til forskning og udvikling af førnævnte alternative energiformer.

For det tredje står CD fast på, at vi hurtigst muligt tager kernekraft i brug. Vi regner fortsat med, at disse planer, som det er vedtaget, bliver konfirmeret af folketing og regering inden udgangen af 1980. Vi indrømmer, at dette følelsesladede energistof i al almindelighed ikke er særlig behageligt at diskutere og debattere på nuværende tidspunkt.

Uheldet i USA, som pressen og andre medier har pustet op til en katastrofe, har ligefrem gjort atomkraftsnak til et tabuemne. Det kan CD ikke finde sig i. USA-uheldet var ikke en katastrofe. Ingen døde, ej heller er nogen indlagt på hospital. Derfor kan man ikke betegne dette atomkraftværksuheld som en katastrofe. Det er og var et uheld, som snart vil blive belyst af danske forskere, der naturligvis også vil lære af de erfaringer, som de samtidig tilegner sig ved dette USA-besøg.

CD mener fortsat, at vi skal have kernekraft som energikilde. Vi mener ikke, at modstandere af kernekraft har overbevisende argumenter imod kernekraft. Men vi mener, at f. eks. de modstandere, som går i demonstration fra Nørrevold til Christiansborg, vil være udsat for langt større risiko for trafikuheld eller nikotinforgiftning end den risiko, Barsebäckværket til enhver tid frembyder.

CD ønsker ikke at bagatellisere uheldet i Pennsylvania. CD er overbevist om, at enhver ny teknologi indebærer risici, herunder ikke mindst visse ikke-forudsigelige menneskelige fejl. På dette område har historien ikke ændret sig, og minimale risici må vi lære at leve med, hvis ikke vi ønsker at standse udviklingen, med de katastrofale følger, som dette vil have, økonomisk, politisk og menneskeligt.

CD mener også, at vi har beviser for, at både olie- og kulenergi byder på langt flere faremomenter end kernekraft. Sagt kort og godt: intet her i livet og på jorden er hundrede procent farefrit. Jeg har bemærket, at flere læger anbefaler kernekraft fremfor olie- og kulenergi, bl. a. den danske læge Helge Kjærsgaard og den svenske læge Nils Erik Landele. Jeg synes, det er værd at understrege, fordi sundhedseksperter må forventes at give troværdige udsagn.

Med hensyn til deponering og opbevaring af atomaffald mener jeg, at vi er kommet et godt stykke vej mod sikkerhed. Vi ved, at salt og bly kan gardere mod strålefare. I øvrigt synes jeg, at vi mennesker er nogle pudsige væsener. Vi omtaler og debatterer tingene, som om tiden er gået i stå. Vi fremturer med langtidspaner, som kun støtter sig til den viden og forståelse, vi har i dag. Men samtidig ved vi godt, at nye opfindelser og nye opdagelser hvert år dukker op, og jeg er ikke i tvivl om, at dygtige forskere og viden-